

efter § 12, naar han har efterset de Hingste og Tyre, som staa til offentlig Afbenyttelse. Jeg har dermed ganske kort motiveret alle disse Ændringer, der kunne betragtes som Realitetsændringer. Jeg skal dermed slutte og anbefale samtlige saavel nu af mig omtalte Ændringer som ogsaa alle de øvrige, som jeg ikke finder, behøve nogen Omtale fra min Side.

Blem: Som ærede Medlemmer ville have set, er der til Lovforslaget her stillet et Ændringsforslag af 16 Medlemmer til § 12. Dette Ændringsforslag gaar ud paa principalt, at andet Stykke af § 12 udgaar, subsidiært, at i andet Stykkes anden Linie ændres „Ejeres“ til „Statskassens“. Dette Spørgsmaal har været fremme under Lovens Behandling. Ikke alene var det til Afstemning sidst her i Salen under anden Behandling, hvor det faldt, men det har ogsaa tidligere ved de forskellige Afstemninger, vi have haft i denne Sag, været fremsat. I 1888—89, da dette Lovforslag blev fremsat, var det kun til første Behandling her i Tinget, og der blev afgivet en Betænkning. I 1889—90 derimod havde vi en anden Behandling her i Tinget, den 19de og 20de December, og da var Flertallet af Udvalget entigt om at tilraade et Ændringsforslag, som gik ud paa det samme som her, nemlig at udlage en lignende Bestemmelse, som den Gang stod i Lovforslaget, om at for Hingste og Tyre — og der stod vist ogsaa den Gang Ordrer — skulde der staves Attest fra en Dyrlæge, inden de maatte stilles til offentlig Bedækning for Betaling. Det blev vedtaget her i Tinget med 49 Stemmer mod 18. Derefter havde vi Opløsningsvalget i Januar Maaned Maret efter, og da Forslaget saa kom igen til anden Behandling her i Tinget inden 29de Februar 1890, vedtog Tinget enstemmig det af Udvalget stillede Forslag, som gik ud paa, at dette Stykke ogsaa skulde bortfalde. Men til 3dje Behandling, den 6te Marts 1890, havde man foretaget en Forandring i det af Udvalget med Undtagelse af to Medlemmer stillede Forslag under Nr. 8 til § 12, der lød saaledes — hvis jeg med den høitærede Formands Tilladelse maa læse det op: „Tyre, der stilles til Bedækning for Betaling, og Tyre, som benyttes af Aktieselskaber og Foreninger, skulle underkastes Dyrlægeundersøgelse en Gang halvvaarlig. Attest herom forevises vedkommende Sognekoged eller Politimester“. Dette Forslag blev saa vedtaget her i Tinget uden Afstemning. Det blev den Gang motiveret af den daværende Ordfører med, at den Gang havde man i

Loven Bestemmelser om Tuberkuloses Bekæmpelse; under Lovforslaget § 10 hed det den Gang; „med Hensyn til Tuberkuløser fastsættes endvidere følgende.“ — og der var saa Regler under a., b. og c. og navnlig Stykket c., der lød saaledes: „Naar der . . . maatte danne sig Foreninger af Kreaturejere med det Formaal at modarbejde Udbredelsen af Tuberkuløser blandt Hornkvæg, og naar det til den Ende i Bedtægterne for en saadan Forening er fastsat, at Medlemmerne paa bestemte Tider af Aaret skulle lade deres Dyr undersøge af en eksamineret Dyrlæge o. s. v.“ Ordføreren den Gang henviste til, at naar disse Foreninger kom i Stand, eller f. Eks. Andelsmejerier vedtog den Bestemmelse at ville modvirke Tuberkulosen blandt deres Hornkvæg, saa skulde de have disse Dyrlægeattester erstattede af Statskassen ogsaa for Thyrens Vedkommende, og saa — tilføjede Ordføreren — kunde det ikke være saa vanskeligt, at man ogsaa paalagde andre private Ejere af Tyre, at de, naar de lode disse staa til offentlig Bedækning, skulde holde deres Dyr sunde. Nu skal jeg ogsaa indrømme, at dersom man havde vedtaget dette Forslag i den samme Lov, antager jeg ikke, at dette Ændringsforslag havde kommet frem; jeg for mit Vedkommende vilde i alt Fald ikke have gaaet med til det, fordi man altsaa, ved at danne en saadan Forening, kunde saa saadanne Dyrlægeattester betalte af Staten. Men det forekommer mig, at nu er Forholdet noget anderledes. Jeg kan ikke se andet, end at det er rigtig, som udtalt under Behandlingen den Gang her i Salen, at man var bange for at paalægge Landboerne et saadant Baand, og at det da heller ikke var en effektiv Kontrol. Fordi en Dyrlæge efter ser en Tyr og udsteder en Attest for, at den er fri for Tuberkulose, er det alligevel ikke sikkert, at den er det; det kende vi godt nok af Erfaring. Saa maa det være ved Tuberkulinprøve. Jeg undrer mig derfor over, at man ikke har henvist dette til det andet Lovforslag, vi have for, om Statsunderstøttelse til Bekæmpelse af Tuberkulosen hos Kvæget. Dertil kunde det maasse snarere være henført. Statistikken udviser, at der er 14,980 Tyre her i Landet paa 2 Klar og derover. Efter sidste Kreaturælling i 1888 var der af større Besætninger paa 50 Stykker og derover 13 pCt. eller 191,436 Køer; af Besætninger paa 15—49 Stykker 41,8 pCt. eller 609,539; af Besætninger paa 4—14 Køer 36,8 pCt., og af Besætninger paa 1—3 Køer 10,5 pCt. eller 81,491 Køer. Disse større Besætninger paa 50 Køer og derover ville selvfølgelig ikke forlange Dyrlægeattest, de have deres Tyre staaende til Brug for